

GHEORGHE-LUCA CIPRIAN

Institutul Teologic Pentecostal

Prezentare a bazei teologice reflectate în Evangheliile și în Faptele Apostolilor

Împlinirea Lucrării prin Duhul Sfânt

Trecând la cartea Faptele Apostolilor, vom observa că includerea Neamurilor în Biserică este inerentă împlinirii lucrării lui Hristos, prin Sfântul Duh, în Biserică. După părerea lui Steyne, „în Fapte, Luca descrie cum Domnul cel înviat s-a preocupat de continuitatea lucrării Împărăției Sale”.¹ Acesta este motivul pentru care Isus a reînnoit porunca Sa adresată ucenicilor, în Fapte 1:8. Când Isus propovăduia că Împărăția este aproape, El se referea la Era Duhului Sfânt (Marcu 1:14-15). Pomerville descrie această eră în termenii Împărăției universale a lui Dumnezeu:

Venirea Împărăției universale a lui Dumnezeu marchează vremea când puterea Duhului Sfânt va sălășui în poporul Său. Isus Hristos, Mesia, va domni în poporul Său prin puterea Duhului Sfânt. (...) Mesia își va împlini misiunea Sa față de popoare prin Noul Israel. (...) Această eră a început în ziua Cincizecimii, așa cum stă scris în Fapte, capitolul doi.²

În ceea ce privește cartea Faptele Apostolilor, ne vom îndrepta atenția asupra a **patru aspecte**. **Primul** pe care îl vom lua în considerare este cel al semnificației narațiunii despre Cincizecime, din Fapte 2.

Pentru aceasta, trebuie să înțelegem întâi importanța Cincizecimii în istoria mântuirii. Pomerville arată că „Cincizecimea a constituit a doua mare intervenție a lui Dumnezeu în limbile vorbite de către oameni”.³ El mai spune că „aceasta (Cincizecimea - n.a.) a reprezentat precizarea istorică și simbolică, din partea lui Dumnezeu, cu privire la marea extindere a

Includerea Neamurilor în Biserică (4)

Biserica lui Dumnezeu reprezintă un subiect fascinant de studiu, atât pentru slujitor, cât și pentru teolog. Doctrina despre Biserică – ecesiologia – este inseparabil legată de hristologie, pentru că Hristos este Ziditorul și Capul Bisericii, dar și de misiologie, fiindcă Biserica este poporul lui Dumnezeu, chemat să ducă la îndeplinire Missio Dei – planul și lucrarea lui Dumnezeu printre oameni. Scopul acestui articol este să prezinte baza teologică pe care o găsim în Sfintele Evanghelii și în Faptele Apostolilor, cu privire la includerea Neamurilor în Biserică.

Evangheliei printre popoarele lumii, în noua eră”.⁴

Astfel dar, în lumina întregului plan de mântuire al lui Dumnezeu, Cincizecimea a adus era Duhului, eră în timpul căreia lucrarea lui Dumnezeu cu Neamurile să poată fi dusă la îndeplinire prin noul popor al lui Dumnezeu.⁵

Narațiunea Cincizecimii este văzută de Roger Stronstad, în raport cu nașterea Bisericii, ca fiind „relatarea despre transferul Duhului harismatic de la Isus la ucenici”.⁶ Acest „transfer al Duhului” i-a împuternicit pe ucenici să continue ceea ce Isus a început să facă și să propovăduiască (Fapte 1:1), adică să proclame vestea cea bună a Împărăției lui Dumnezeu.⁷

Și tocmai aceasta s-a întâmplat la Cincizecime! Când Duhul Sfânt S-a pogorât peste comunitatea apostolilor lui Isus Hristos, aceștia „au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească” (Fapte 2:4). „Duh și vorbire: prin aceste două lucruri Biserica a devenit o comunitate mărturisitoare”, concluzionează Glasser.⁸ Richardson scrie:

Văzută în contextul lucrării lui Isus și a planurilor Sale cu privire la întreaga lume, făcute cunoscute încă de la început, miraculoasa explozie de limbi ale Neamurilor poate avea un singur scop: acela de a face limpede că puterea Duhului Sfânt a fost și este dată pentru evanghelizarea acelor popoare.⁹

În al doilea rând, Stronstad vede în Cincizecime „începutul promițător sau programatic al calității de profet a tuturor credincioșilor”.¹⁰ Analizând explicația lui Petru cu privire la acest eveniment, inclusiv felul în care apostolul a înțeles semnele date, Stronstad trage trei concluzii. „Întâi”, spune el, „revărsarea Duhului Sfânt este un eveniment eshatologic”.¹¹ A doua sa concluzie este aceea că „darul Duhului este (potențial) universal”.¹² Aceasta înseamnă că în era mesianică „activitatea Duhului nu este mărginită de gen, vârstă sau condiții sociale”. În cele din urmă, Stronstad susține că darul Duhului este „profetic”.¹³